

ledes som den er ændret ved Lov 5. Februar 1923, affattes saaledes: »Staten overtager, med bindende Virkning indtil 1. April 1932, fuld Garanti for alle retsgyldige Fordringer paa Landmandsbanken, saavel fra Indskydere som fra andre Kreditorer, for saa vidt disse Fordringer ikke kan dækkes af Bankens Midler.« Foruden Aaremaalets Forlængelse foretages den Ændring i den tidligere Affattelse, at det deri tagne Forbehold, »for saa vidt disse Fordringer ikke kan dækkes af Bankens Aktiekapital og Reservefond«, nu er udeladt som værende uden Interesse.

Ved Lovens § 2 bemyndiges Ministeren for Industri, Handel og Søfart til, saa længe Statsgarantien løber, at tilstaa Landmandsbanken saadanne Lempelser med Hensyn til Aktieselskabslovens og Banklovens Bestemmelser, som maatte findes paakrævede — hvilket i det væsentlige stemmer med Loven af 1923 —, og det tilføjes derefter, at i den Periode, Loven gælder, forbereder Erhvervsministeren et Forslag til Afvikling af Statsgarantien.

I Bemærkningerne til Lovforslaget erindres om Sagens Forhistorie: Ved Lov Nr. 411 af 21. September 1922 søgte Staten i Forening med Nationalbanken, Det østasiatiske Kompagni og Store Nordiske Telegrafelskab at skabe et Grundlag for en Reorganisation af Landmandsbanken ved Tegning af en Præferenceaktiekapital paa i alt 70 Mill. Kr., hvortil kom en af Nationalbanken indskudt Reservefond paa 30 Mill. Kr.

Ved Opgørelsen af Landmandsbankens Regnskab for Aaret 1922 viste det sig imidlertid, at Bankens Tab var væsentligt større end ved Rekonstruktionen i September Maaned forudsat — selv om Banken mentes at være fuldt ud solvent —, hvorfor Staten for at skabe den nødvendige Tillid og Ro om Banken ved Lov Nr. 32 af 5. Februar 1923 paatog sig fuld Garanti indtil 1. April 1928 overfor Indskyderne og Bankens andre Kreditorer.

Bankens Regnskab for 1923 og 1924 udviste vel forskellige Tab, til Dels af ekstraordinær Karakter, men syntes dog ikke at give Anledning til særlig Betænkelighed med Hensyn til Udsigterne for Bankens Fremtid.

Af en Skrivelse af 26. Februar d. A. fra Landmandsbankens Bankraad til Statsministeren fremgik det imidlertid, at der ved Opgørelsen af Regnskabet for det senest forløbne Regnskabsaar er konstateret eller anslaaet Tab til et meget betydeligt Beløb udover Bankens Aktiekapital og Reservefond. Herom oplyste Erhvervsministeren ved Fremsettelsen, at der udover det for Regnskabsaaret 1924 opførte